

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. В**, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОСИ-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АН** М. П**

Членове: В** Й. М**
Г** П. Й**

при участието на секретаря А** АНГ. Т**

като разглежда докладваното от АН** М. П** Въззивно гражданско дело № 20211300500290 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна ЖАЛБА на П** на Р** Б** чрез РП В** против Решение № 249 от 07.06.2021г. по гр.д.№ 75 по описа за 2021г. на ВРС, **в частта му**, с което се осъжда Прокуратурата на Република Б** да заплати на АНТ. В. АНГ. от гр. В** сумата от 1500 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, в резултат на незаконно наказателно преследване за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, по досъдебно производство № 1786 ЗМ 02/2020 г. по описа на РУ-В**, прокурорска преписка вх. № 00011/2020 г. по описа на РП-В**, прекратено с Постановление на РП-В** от 18.06.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 21.01.2021 г. до окончателно издължаване, както и сумата от 170,66 лева - разноски по делото.

С обжалваното решение е осъдена Прокуратурата на Република Б*-гр.С* да заплати на АНТ. В. АНГ. сумата от 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.01.2021 г. до окончателното изплащане на сумата; по **чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ**, като е **ОТХВЪРЛЕН** предявеният иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за обезвреда на неимуществени вреди в останалата част до пълния му размер от 8 000 лв., **осъдена е** Прокуратурата на Република Б*-гр.С* да заплати на АНТ. В. АНГ. направените по делото разноски в размер на 170,66 лева, определени съразмерно на уважената и отхвърлената част от претенциите, **на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ**.

Поддържа се в подадената от Прокуратурата на РБ неправилност и незаконосъобразност на решението в обжалваната част .

Излага се, че приетата за установена от решаващия съд фактическа обстановка и изградените въз основа на нея правни изводи са неправилни и неточни, което от своя страна води до постановяване на неправилно и незаконосъобразно решение.

Счита, че в хода на първоинстанционното съдебно производство ищцовата страна не е

успяла да ангажира доказателства за претърпени неимуществени вреди, във връзка с образувано досъдебно производство № 1786 ЗМ 02/2020 г. по описа на РУ- Видин, прокурорска преписка вх. № 00011/2020 г. по описа на РП-В*, водено за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Това от своя страна прави исковата претенция неоснователна и недоказана в подкрепа на което, излага следните аргументи и доводи:

На първо място, се поддържа, че искови претенции за недопустими, каквото възражение е било направено пред първоинстанционния съд, още с отговора на исковата молба. Досъдебно производство № 1786 ЗМ 02/2020 г. по описа на РУ-Видин, прокурорска преписка вх. № 00011/2020 г. по описа на РП- В*, водено за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е било образувано на основание чл. 212, ал. 2 от НПК, т.е. същото е било образувано от разследващия орган при РУ-В* със „съставянето на протокола за първото действие по разследването“ - разпит на свидетел. Това е видно от съобщение с рег. № 178600- 17/02.01.2020 г. (л. 8 от ДП).

Предвид това, че законодателят е предвидил и предоставил възможност на разследващия орган при съответното полицейско управление да може да образува наказателно (досъдебно) производство, без предварителна санкция и/или одобрение на съответната прокуратура, намирам, че в случая Прокуратура на Р.Б* не е надлежна страна, която следва да отговаря по така предявените искови претенции.

В случая, РП-Видин или разследващия орган при РУ-В*, не е привличал към наказателна отговорност ищеца АНТ. В. АНГ.. Единственият акт по същество, издаден от Прокуратура на Р.Б*, в частност от РП-В*, е Постановлението от 18.06.2020г., с което досъдебното производство е било прекратено.

Нещо повече, в исковата си молба, ищецът сочел редица административни актове и действия, с които са били засегнати и/или нарушени неговите права и законни интереси, вследствие на което е претърпял и твърдените неимуществени и имуществени вреди. Поддържа се , че в случая нямало нито един административен акт и/или мярка, която да е бил/а издадена или одобрена от Прокуратура на Р.България, в частност от РП-В*. Същите били изцяло в прерогативите на МВР, като са били издадени на основание ЗМВР и ЗДвП. Самото налагане на тези принудителни административни мерки нямало нищо общо с така образуваното наказателно производство и същите подлежали на административен и съдебен контрол. Поради изложеното въззивникът поддържа, че за Прокуратурата на Р.Б* не е налице пасивна легитимация да отговаря по така предявените искови претенции, което не било отчетено от ВРС.

Относно иска за неимуществени вреди, ищецът по никакъв начин не бил доказал, че във връзка с горепосоченото досъдебно производство е претърпял такива вреди. В случая досъдебното производство било протекло в разумни срокове (по-малко от 6 месеца), като спрямо ищеца не са били инициирани или налагани каквито и да е било принудителни процесуални мерки по НПК. Още повече, че ищецът не е бил привличан към наказателна отговорност, съответно не са му били налагани и мерки за неотклонение.

Самата претенция била и силно завишена и не е в съответствие с принципа, заложен в чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика. Неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на лицето, изразяват се в търпенето на болки и преживяване на страдания, като в тежест на ищеца е да докаже твърдените вреди, техният размер и връзката им със соченото дело. Ищецът не бил ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за негативни последици в психически аспект - лош сън, здравословни проблеми, психично разстройство, депресия, затвореност, унилоост, и др. Що се отнася до невъзможността на ищеца да посещава фитнес центрове, предвид епидемичната обстановка в страната, в голяма част от визириания период, същите били осъществявали дейност. По делото не се било доказало наличието и на пряка

причинно следствена връзка между психическото състояние на ищеца и воденото дело. Наред с това, в случая липсва назначена медицинска терапия и/или установено надлежно психично заболяване у ищеца. Това от своя страна, правело иска по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди неоснователен и недоказан. Единствените разпитани по делото свидетели били негови близки и приятели, като показанията им следва да се ценят през тази призма. Показанията на същите за гореизложените „негативни последици“ в психически аспект, можело да се обяснят и като характеропатия на самия ищец, а не че са в резултат на воденото дело. Поради всичко гореизложено, жалбоподателят счита, че съдът е приложил неправилно и разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД.

С оглед на това, считам, че и иска за заплащане на законна лихва на основание чл. 86 от ЗЗД, както акцесорен, се явява неоснователен и недоказан.

Иска се да бъде отменено е като неправилно и незаконосъобразно Решение № 249 от 07.06.2021 г. на ВРС по гр. д. № 75/2021 год. по описа на РС-В*, ГК, III-ти състав, **в частта му**, с което се осъжда Прокуратурата на Република Б* да заплати на АНГ. В. АНГ. от гр. В* (ищец) сумата от 1500 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, в резултат на незаконно наказателно преследване за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, по досъдебно производство № 1786 ЗМ 02/2020 г. по описа на РУ-Видин, прокурорска преписка вх. № 00011/2020 г. по описа на РП-В*, прекратено с Постановление на РП-В* от 18.06.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 21.01.2021 г. до окончателно издължаване, както и сумата от 170,66 лева - разноски по делото **и** да бъде постановено решение, с което да бъдат отхвърлени изцяло предявените искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и чл. 86 от ЗЗД срещу Прокуратурата на Република Б* като неоснователни и недоказани.

Срещу жалбата не е постъпил писмен отговор.

В с.з.представителят на Прокуратурата поддържа жалбата и моли да се отмени решението, предмет на въззивно обжалване като се отхвърлят исковете изцяло.

Въззиваемият чрез своя процесуален представител адв. Г. оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на РС като правилно и законосъобразно.

ВОС, като взе предвид становищата на страните, представените доказателства и съобрази приложимите към спора правни норми, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото са представени два броя Заповеди за прилагане на принудителна административна мярка и един брой Акт за установяване на административно нарушение, всичките издадени от ОДМВР, сектор „Пътна полиция“ - В*.

Със Заповед за прилагане на ПАМ № 20 - 0953 - 000001 от 01.01.2020г., на ищеца е наложена санкция прекратяване на регистрация на МПС за срок от 6 месеца. Отнети са два броя регистрационни табели. Заповедта е връчена на ищеца на 01.01.2020г., като липсват данни същата да е обжалвана. ПАМ е наложена поради управление на МПС от страна на ищеца след установена употреба на наркотични вещества или техните аналози - положителен резултат за употреба на опиати.

Със Заповед за прилагане на ПАМ № 20 - 0953 -000002 от 02.01.2020г. на ищеца е наложена санкция временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Отнети са СУМПС и контролен талон. Липсват доказателства същата да е обжалвана.

На ищеца е съставен АУАН № 117891/01.01.2020г. за това, че на 01.01.2020г. в 20.50 ч. в гр. В*, по ул. К* А* Б* от Речна гара в посока към ул. Ц* А* П управлява личния си лек автомобил БМВ 320, с рег. № ВН **** след употреба на наркотични вещества или техните аналози. Тестване е за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство - Дрегер Драг Тест 5000в 21.29 часа с проба номер 0075, която отчела положителен резултат за употреба на опиати - нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. Връчен му е талон за изследване.

От представената прокурорска преписка № 00011/2020г. на РП - В*, ведно с ДП № 1786 ЗМ 02/2020г. по описа на РУ - В*, се установява, че е издадена заповед за задържане на ищеца за срок от 24 часа, считано от 21.10 часа на 01.01.2020 г. Основанието за задържане е чл. 72 ал. 1 от ЗМВР - данни, че лицето е извършило престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК - управлява МПС след употреба на наркотични вещества и е образувано ДП № 1786 ЗМ- 2/01.01.2020г. Извършен е и обиск по реда на чл. 80 от ЗМВР. Ищецът е освободен в 17.30 часа на 02.01.2020г. Липсват данни заповедта за задържане да е обжалвана .

От материалите по досъдебното производство се установява, че същото е образувано на 01.01.2020г. с първо действие по разследването - разпит на свидетел на основание чл. 212, ал. 2 от НПК и е за престъпление по чл. 343б ал. 3 от НК.

С постановление от 18.06.2020г. за прекратяване на наказателното производство РП - В* е прекратила същото поради това, че А.А. не е осъществил състава на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Същото е влязло в сила на 29.06.2020г.

По делото са представени два броя фактури от 17.08.2020г. за сумата от 650.00 лева и от 21.08.2020г. за сумата от 360.00 лева, за смяна и ремонт на автомобилни части.

Разпитани са двама свидетели.

Свидетелката В* Д* - майка на ищеца установява обстоятелства във връзка със задържането на сина ѝ за 24 часа в ОД МВР - В* вечерта на 01.01.2020г., а именно, че синът ѝ бил излязъл с личния си автомобил, за да се види с приятели, но не се прибрал. Свидетелката разбрала едва 02.01.2020г. след 17:30 ч., че синът ѝ бил задържан , защото след проверка с дрегер било отчело наличие на опиат. Свидетелката посочва, че по това време синът ѝ бил болен и взимал антибиотик и сироп за кашлица. Когато се прибрал след задържането, бил видимо разстроен. На 02.01.2020 г. автомобилът бил докаран от някой пред блока и е бил със свалени номера. Свидетелката посочва, че викали сина ѝ в полицията да дава обяснения. Той изпаднал в състояние, в което не контактувал с никой, затворил се в себе си. Дал е кръвна проба, за да докаже, че е невинен. По това време учил в Пловдив задочна форма на обучение, но не искал да ходи на изпити. След тази случка го е било срам да излиза пред хората, а преди това излизал с приятели, ходел на фитнес, бил контактно дете. Това продължило около шест месеца, бил стресиран. Свидетелката посочва също, че през това време колата му била спряна, книжката му била взета и това го депресирало допълнително. Като му върнали номерата на автомобила, колата започнала да дава проблеми поради дълго стоене в гараж, акумулатора трябвало да се смени. Закарал я на сервиз и платил над 1 000.00 лева за ремонт. Свидетелката посочва също, че продължава състоянието му на затвореност.

Свидетелят И* Н** - приятел на ищеца, посочва, че малко преди А** да бъде спрян от полицаите, били заедно в заведение в гр. Видин. Антоан си тръгнал с автомобила и малко след това писал на свидетеля, че КАТ го е спрял за проверка и чака да му направят тест за наркотици, като теста му е положителен и ще дава кръвни проби. На следващия ден вечерта, ищецът .му казал, че е бил задържан за 24 ч. в полицията, че е дал кръв и чака резултати, взели са му книжката и ще му пишат акт. Свидетелят посочва, че ищецът спрял да излиза, бил потиснал, имало статия в

Интернет. Приятелите му го търсили, но той казвал, че не му се излиза, че няма желание. Учи специалност „Национална сигурност“ в Пловдив. Заедно ходили на изпити, но отказал да отиде. Свидетелят посочва също, че ищецът му казал след като му върнали номерата, че имал проблем с автомобила ,защото не е каран и не е мърдал месеци наред.

ВРС е дал вяра на свидетелските показания като последователни, обективни и логично дадени.

Досъдебното производство е водено в продължение на около половин година- започнало е на 01.01.2020г. и е приключило на 29.06.2020г. за престъпление по чл. 343б ал. 3 от НК , което не е тежко и за което се предвижда лишаване от свобода от една до три години, както и глоба. Извършено е едно процесуално действие с ищеца, а именно неговия разпит - на л. 36 от ДП. Ищецът не е бил привлечен като обвиняем и не му е била взета мярка за процесуална принуда.

Постановлението за назначаване на токсико - химична експертиза е от 02.01.2020 г., като забавянето на нейното изготвяне е довело и до продължаване на досъдебното производство.

Правната квалификация на предявените иски пред ОС е чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, доколкото се претендират неимуществени и имуществени вреди, причинени от незаконно наказателно преследване, повдигнато и поддържано от Прокуратурата.

ПРЕТЕНЦИЯТА НА ищеца се обосновава с отговорността на държавата за незаконната дейност на нейните правозащитни органи И ПО-КОНКРЕТНО НА разпоредбата на член 2, ал.1, точка 3 от ЗОДОВ, съобразно която държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

Доколкото срещу ищеца е било повдигнато обвинение по наказателно дело, което впоследствие е било прекратено поради това, че деецът не е осъществил състава на престъпление по чл.343б,ал.3 НК, настоящият състав намира, че са налице предпоставките на горната разпоредба за ангажиране на отговорността на ответника Прокуратурата на РБ**. Без значение за възникване на отговорността е обстоятелството дали прекратяването е извършено преди или след като на лицето е било повдигнато обвинение. С оглед дадения отговор на правния въпрос следва да се приеме, че лицето, срещу което е образувано наказателното производство, търпи вреди от проведеното срещу него наказателно преследване и в случаите, когато производството е прекратено преди да му е повдигнато обвинение. Важен е фактът на засягане на личната сфера – който настъпва от момента, в който спрямо съответното лице се извършват действия във връзка с образуването срещу него наказателно производство – а не формалното му привличане в качество на обвиняем /[чл.54 НПК](#)/ по реда на НПК.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя глобално по справедливост /арг. от [чл.52 ЗЗД](#); ТР 3/22.04.2005 по т. гр. д. № 3/2004, ОСГК на ВКС/.

Размерът на търсеното от увреденото лице справедливо обезщетение се обуславя от претърпени от него болки и страдания, от степента на уронения престиж и добро име в обществото и от настъпилите негативни последици.

Предвид неоснователното обвиняване в извършване на престъпление, ищецът е търпял неимуществени вреди. Те се изразяват в психически страдания, стрес и притеснения във връзка с неоснователно повдигнатото обвинение и страха от осъждане. Касае се за вреди, които всеки индивид при подобни обстоятелства неминуемо търпи. Освен това, видно и от показанията на разпитаните свидетели, в периода на воденото наказателно производство е имало и видима промяна в поведението на ищеца - променил се начина му на живот /отчуждил се от близки и приятели, общувал единствено със семейството си/.

Всички тези вреди са пряка и непосредствена последица от незаконното обвиняване на ищеца в извършване на престъпление и са в причинна връзка с него.

Предвид всичко изложено по-горе и като отчита – тежестта на повдигнатото обвинение /за

което се предвижда наказание от 1 до 3г. лишаване от свобода и глоба от 500 до 1500 лева /, продължителността на воденото наказателно производство – която не е била голяма /6 месеца/, степента на засягане на правата /в това число липсата на наложена мярка за неотклонение/, настъпилата негативна промяна в начина на живот, интензитета на търпените болки и страдания, настоящият състав намира, че за обезвредата на търпяните неимуществени вреди следва да се пресъди сумата 1500лв. За същата искът е основателен и следва да се уважи ведно със законната лихва от датата на исковата молба 21.01.21г. /от която се претендира/, а за разликата до пълния предявен размер от 8000лв. - да се отхвърли.

Постановявайки решение, в този смисъл ВРС е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде потвърден. Мотивите на първоинстанционния съд са подробни и напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което не следва да се преповтарят в настоящото изложение.

Пред въззивната инстанция не са представени нови доказателства, които да променят установената от ВРС фактическа обстановка, поради което решението като правилно и обосновано следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Видинският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 249 от 07.06.2021г. по гр.д.№ 75 по описа за 2021г. на В** районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните по реда на чл.280 и сл.ГПК.

Решението в частта му, касаеща иска за имуществени вреди по чл. 2, ал.1, т.2 ЗОДОВ, е окончателно.

Решението в частта му, касаеща иска за обезщетение за неимуществени вреди, подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____